

یکشنبه 15 اسفند 1395 - 6 جمادی الثاني 1438 - 5 مارس 2017

روز درختکاري و آغاز هفته منابع طبيعي تجديد شونده...

روز درختکاري و آغاز هفته منابع طبيعي تجديد شونده

در جمهوري اسلامي ايران، از 15 تا 22 اسفندماه، به عنوان هفته منابع طبيعي تجديد شونده نامگذاري شده است که نخستين روز اين هفته، روز درختکاري مي‌باشد. در اين هفته، نهال انواع درختان، متناسب با شرايط جوي ايران، بين مردم توزيع مي‌گردد و شيوه‌هاي کاشت درخت آموزش داده مي‌شود. اگر به صورت علمي از درختان استفاده شود و در ضمن، گونه‌هاي آنها تکثير گردد، نه تنها ميزان منابع چوب جنگلي کاهش نمي‌يابد، بلکه بر شمار درختان افزوده مي‌شود.

امضاي موافقت نامه الجزاير بين ايران و عراق در زمينه اختلافات مرزي (1353 ش)

در فرصت تشکيل اجلاس سران دول صادرکننده نفت که از تاريخ 13 تا 15 اسفند 1353 ش برابر با 4 تا 6 مارس 1975 م در الجزيره پايتهخت الجزاير تشکيل گرديد، در اين روز، ايران و عراق طي اعلاميه مشترکي اعلام کردند که درمورد رفع اختلافات دو کشور به توافق رسيده‌اند و امنيت و اعتماد متقابل را در امتداد مرزهاي مشترک خويش برقرار خواهند ساخت. طرفين تصميم گرفتند روابط خُسن همجوارِي و دوستانه خود را به ويژه درراه حذف و از بين بردن کليه عوامل منفي و ايجاد همکاري متقابل برقرار سازند و منطقه بايد از هرگونه دخالت خارجي مصون بماند. به منظور اجراي تصميمات اتخاذ شده در الجزيره، وزيران امور خارجه ايران، عراق و الجزاير، جهت تنظيم و امضاي سند حاوي اعلاميه الجزاير، چندين بار با يکديگر ملاقات کردند که در نهايت در 23 خرداد 1354 به امضاي دو طرف رسيد. پس از توافق الجزيره، سطح روابط دو کشور به حد اعلاي خود رسيد و طرفين ضمن اعلام تصميم قاطع خود براي اجراي کامل مفاد اين قرارداد، از اقدامات جدي دو طرف در اجراي مفاد قرارداد الجزيره، به منظور پايان بخشيدن به کليه اختلافات معوقه بين دو کشور و حفظ مناسبات ديني و تاريخي و روابط حسن همجوارِي، ابراز خشنودي کردند. اما اين موافقت‌نامه که به قرارداد 1975 الجزاير معروف گرديد. بيش از پنج سال دوام نيافت و در شهريور 1359 ش با نقض آشکار آن توسط صدام حسين، مرزهاي جمهوري اسلامي ايران مورد هجوم رژيم علفقي قرار گرفت و جنگ هشت ساله‌اي به دولت و ملت ايران تحميل شد. در پايان جنگ و در شکستي مفتضحانه، صدام حسين حاکم ديکتاتور دولت عراق، دوباره اين قرارداد را به رسميت شناخت.

درگذشت علامه "ذبيح‌الله محلاتي" فقيه و محقق برجسته مسلمان (1364 ش)

استاد ذبيح‌الله محلاتي در سال 1271 ش (1310 ق) در محلات به دنيا آمد و مقدمات علوم را در زادگاه خود فرا گرفت. سپس به حوزه علميه نجف رفت و از محضر عالمان و محدثان بزرگي از جمله آيات عظام: عبدالحسين رشتي، سيدحسن صدر، سيد محمد فيروزآبادي، شيخ محمدجواد بلاغي، ميرزاي ناييني و سيدابوالحسن اصفهاني کسب فيض نمود. علامه محلاتي پس از 11 سال اقامت در حوزه علميه نجف و اخذ اجازات اجتهاد و روايت به سامرا رفت و در محضر شيخ آقا بزرگ تهراني به تکميل تحصيلات خود پرداخت. او پس از مدتي حلقه درس خود را در اين شهر تشکيل داد و کتبي را تاليف کرد. علامه محلاتي پس از 25 سال اقامت در سامرا، در سال 1327 ش به تهران رفت و تحقيقات و تأليفات خود را ادامه داد. دايرةالمعارف رياحين الشريعه در 6 جلد در بيان شرح حال زنان صاحب کمال و برجسته مسلمان، وقايع الايام در 8 جلد، کشف الغرور در مفاصد بي‌حجابي و تاريخ سامرا در 12 جلد و... از جمله آثار اوست. اين شخصيت علمي سرانجام در نيمه اسفند 1364 ش در 93 سالگي درگذشت.

آغاز سفر هفت ساله‌ي "حکيم ناصر خسرو قبادياني" حکيم و شاعر ايراني (437 ق)

حکيم ناصر خسرو قبادياني تا حدود چهل سالگي به خدمات دولتي مشغول بود ولي بر اثر تحول روحي که در وي پديد آمد، از اين شغل کناره‌گيري کرد و خود را براي سير و سياحت مهيّا نمود. وي در اين سفر از سرزمين‌هاي چين، حجاز، مصر، بين النهرين و رومديدن کرد. حاصل اين جهانگردِي، کتاب مهم سفرنامه است که ناصرخسرو، نگارش آن را از سال 444 ق آغاز نمود. سفرنامه‌ي ناصرخسرو از جهات مختلف داراي اهميت است، زيرا گذشته از آن که اين کتاب يکي از آثار مهم ادبي به شمار مي‌رود، از لحاظ تاريخي و جغرافيايي نيز اهميت دارد. چرا که وي در اين اثر، مختصات جغرافيايي مناطق را که به آن‌ها سفر کرده، به طرز جالبي ثبت نموده و از زندگي، اخلاق، دين و آداب و رسوم مردم آن دوره سخن گفته است.

مرگ "ژوزف استالين" رهبر ديکتاتور اتحاد جماهیر شوروي سابق (1953 م)

ژوزف ويساريونوويچ جوگاشوويلي موسوم به استالين ديکتاتور سفاک شوروي سابق، در 21 دسامبر 1879 م در شهري نزديک تفليس در گرجستان به دنيا آمد. وي در حين تحصيل به علت فعاليت‌هاي سياسي از کالج الهيات تفليس اخراج شد. استالين در 19 سالگي به سازمان زيرزميني و مخفي سوسيال دموکرات مارکسيست تفليس پيوست و پس از دستگيري بارها از زندان گريخت. استالين از سال 1902 م به بعد به مدت پانزده سال در حال تبعيد و زندان بود و حتي پنج بار از تبعيدگاه سيبيري گريخت. وي در سال 1905 م با لنين آشنا شد و به عنوان نماينده مخفي بلشويک‌ها

عازم گرجستان گردید. او در 1917 همراه با لنین، انقلاب موفق بلشویکی را به پیروزی رساند و از طرف لنین به وزارت کشور روسیه منصوب شد. استالین در سال 1922م به جانشینی لنین که به علت بیماری توان انجام کار نداشت برگزیده شد و از این تاریخ به بعد، استالین با قبضه کردن تشکیلات حزب کمونیست به تدریج قدرت را به دست گرفت. در اواخر سال 1922م، استالین برای اینکه رهبری بلامنازع کشور را به دست بگیرد، لنین را به عنوان استراحت و معالجه و در واقع برای دخالت نکردن در امور، به شهر کوچک گورکی در پنجاه کیلومتری مسکو منتقل کرد و ارتباط او را با خارج به تدریج قطع نمود. در این زمان، لنین یادداشتی برای رهبران حزب کمونیست شوروی نگاشت و در آن خواستار برکناری استالین از مقام دبیرکلی حزب گردید. اما مزدوران استالین مانع رسیدن این نامه به دست شورایی مرکزی حزب کمونیست گردیدند به طوری که این یادداشت، سی سال پس از مرگ استالین و در واقع شصت سال پس از نگارش آن، افشا شد. استالین، پس از مرگ لنین در 1924م حاکم مطلق شوروی گردید. از لحظه مرگ لنین هر دستور استالین واجب الاجرا بود و در این راه هرگونه مخالفتی را با کشتار مردم و حتی بزرگان و افراد برجسته پاسخ می‌داد. استالین پس از مرگ لنین، یاران و همکاران نزدیک خود را که رقباي بالقوه خود تشخیص می‌داد، یکی پس از دیگری از مقامات حزبی و دولتی برکنار نمود. وی در سال 1927م نخستین برنامه پنج ساله اقتصادی شوروی را با هدف اشتراکی کردن کشاورزی و ایجاد واحدهای بزرگ صنعتی آغاز کرد و میلیون‌ها دهقان روسی را که حاضر نبودند با رها کردن زمین خود، در مزارع دولتی و اشتراکی کار کنند، قتل عام نمود. در دهه 1930 و همگام با تأسیس سازمان پلیس مخفی، صدها هزار نفر از مردم، دچار تصفیه‌های خونین شدند و میلیون‌ها نفر به سیبری و اردوگاه‌های کار اجباری تبعید گشتند. در این دهه، سازمان پلیس مخفی شوروی به عنوان منفورترین و سهمناک‌ترین سازمان‌های پلیسی جهان، تقریباً از تمامی اقشار جامعه و حتی بسیاری از مقامات میانه‌رو حزب کمونیست شوروی سابق را به جوخه آتش سپرد. در جریان این تصفیه‌ها، عده‌ها، ای از برجسته‌ترین فرماندهان ارتش سرخ نیز دستگیر، محاکمه و تیرباران شدند و تعمیم این تصفیه تا رده‌های پایین افسران ارتش سرخ، توان نظامی شوروی را در آستانه جنگ دوم جهانی تحلیل برد. واژه سیاسی استالینیسم، بیانگر اختناق هولناک سال‌های زمام‌داری استالین به ویژه در دهه 1930م می‌باشد. استالین از 1941 تا 1945 جنگ علیه آلمان را رهبری کرد و با شرکت در کنفرانس تهران و یالتا نفوذ قابل ملاحظه‌ای برای شوروی در اروپا و سازمان ملل کسب کرد. استالین در سال‌های پس از جنگ سیاست دوری از غرب را در پیش گرفت که بعدها به سیاست پرده آهنین معروف شد. ژوزف استالین سرانجام در پنجم مارس 1953م پس از عمری جنایت و خون‌ریزی، در 74 سالگی درگذشت و بسیاری از مردمان را از شر خویش راحت کرد. از آثار معروف استالین می‌توان از کتاب‌های مسائل لنینیسم، اساس لنینیسم، تاریخ اتحادیه حزب کمونیست و رساله‌های راه قدرت، وظیفه جوانان، امپریالیسم عالیترین مرحله کاپیتالیسم و جنگ آزادی ملی نام برد. پس از ژوزف استالین، نیکیتا خروشچف به زمام‌داری شوروی رسید.

مرگ "فریدریش مسمر" روانشناس آلمانی و مُبدع هیپنوتیزم (1815م)

فریدریش آنتوان مُسمِر روان‌شناس آلمانی، در 23 مه 1734م در نزدیکی بال در اتریش به دنیا آمد. وی پس از طی دروس متوسطه، در رشته پزشکی با درجه دکتری از دانشگاه وین فارغ التحصیل شد و به طبابت پرداخت. مسمر در جریان معالجه، روشی را برگزید که در جریان آن، با استفاده از خواص آهن‌رسان‌ها، برای معمولی و سپس با کمک مغناطیس حیوانی، با لمس کردن بیمار با دست، بیمار را درمان می‌کرد. روش ابداعی مسمر سر و صدای زیادی برپا کرد تا جایی که او را از وین اخراج کردند. از این رو در سال 1778م به پاریس رفت و کار خود را ادامه داد. روش درمانی مُسمِر که امروزه به هیپنوتیزم معروف است با تلقین بیمار همراه بود و گاه نتایجی در معالجه بیماران حاصل می‌گشت. قواعد علم مسمریسم در کلیات بر اصول مانیه‌رسم استوار است که شامل نیرویی در بدن انسان و برخی از حیوانات است که اصل و ذات آن ناپیداست اما به واسطه اثرها و خاصیت‌های آن دارد، پی به وجود آن برده‌اند. به عبارت دیگر، موجی است که از بدن انسان خارج می‌شود و از یکی به دیگری اثر می‌کند. در این راستا، این موج در شرایط و حالات خاصی قادر به جذب و دفع می‌باشد. مرکز این نیرو بیشتر در چشم است و کسانی که دارای این نیرو می‌باشند می‌توانند دیگران را تحت تأثیر قرار دهند و آن‌ها را مطیع اراده خود سازند و یا به خواب مغناطیسی ببرند. یکی از راه‌های استفاده از هیپنوتیزم یا خواب مصنوعی، درمان برخی بیماری‌های روانی است. فریدریش مسمر سرانجام در 5 مارس 1815م در 81 سالگی درگذشت.

درگذشت ری تاملینسون، مخترع ایمیل (2016 م)

تاملینسون در سال 1971 میلادی هنگامی که به عنوان مهندس در یک شرکت تحقیقاتی در بوستون کار می‌کرد، اولین سیستم ایمیل مبتنی بر شبکه را در ARPANET (نسخه اولیه اینترنت)، با قالب آشنای «نام میزبان @ نام کاربری» ایجاد کرد. او در واقع اولین ایمیل را به شکل امروزی آن ارسال کرد، اما بعدها در مصاحبه ای گفت که به یاد ندارد متن پیغام ارسال شده، چه بود. در سال 1977 رویکرد وی به عنوان قالب استاندارد ایمیل معرفی شد. انتخاب نماد @ برای ایمیل، این نماد از یاد رفته را به یک کاراکتر محبوب و نمادی برای تمام هرچه به اینترنت مربوط است، تبدیل کرد. وی در جریان کار خود، زمینه را برای شکل گیری شبکه های اجتماعی مدرن فراهم کرد. برای مثال توییتر بدون استفاده از اشاراتی که در قالب @ mention ارسال می شوند و امکان مکالمه با سایر کاربران را فراهم می کنند، دنیای متفاوتی خواهد بود.

تاملینسون جوایز متعددی از Webby Award گرفته تا Prince of Asturias Laureate را دریافت کرد و نام او در تالار مشاهیر اینترنت به ثبت رسیده است. اما او نیز مانند سایر پایه گذاران اینترنت از جمله تیم برنرزی و وینت کرف، هیچگاه نیازی به این جوایز نداشت؛ هر بار که یکی از کاربران اینترنت به صورت آنلاین با سایرین ارتباط برقرار می کند، در واقع از میراث وی استفاده می کند. ری تاملینسون، مخترع ایمیل به شکلی که ما آن را می شناسیم، در روز تولد 75 سالگی خود بر اثر سکته قلبی درگذشت.

جوایز و افتخارات

دریافت جایزه ی George R. Stibitz Computer Pioneer Award موزه کامپیوتر آمریکا در سال 2000 دریافت جایزه ی Webby Award از طرف آکادمی بین المللی هنرهای دیجیتال برای یک عمر دستاورد علمی در سال 2001

دریافت جایزه از طرف مجله ی دیسکاور در سال 2002

دریافت جایزه ی اینترنتی IEEE در سال 2004

در سال 2009، او همراه با مارتین کوپر به طور مشترک جایزه شاهزاده آستوریاس (Prince of Asturias Laureate) را دریافت کرد
به ثبت رسیدن نام او در تالار مشاهیر اینترنت در سال 2012 .